ΠΑΝΤΙΣΡΑ
αντικαπιταλιστικη • ενημερωση

Νίκος Μπογιόπουλος



Έφτασε στα χέρια μας η αγωγή που κατέθεσε η καθηγήτρια Πανεπιστήμιου και δημοσιογράφος **Άννα Παναγιωταρέα** κατά του στελέχους της ΑΝΤΑΡΣΥΑ, περιφερειακής συμβούλου Αττικής με την «Αντικαπιταλιστική Ανατροπή στην Αττική», αρχαιολόγου και συνδικαλίστριας στο Υπουργείο Πολιτισμού **Δέσποινας Κουτσούμπα**, κατηγορώντας την για «συκοφαντική δυσφήμηση διά του Τύπου».

Διαβάζοντας την πολυσέλιδη αγωγή προκύπτουν τα εξής:

Πρώτον: Η καθηγήτρια και δημοσιογράφος δηλώνει ότι από τις αναφορές της κυρίας Κουτσούμπα στο πρόσωπό της έχει υποστεί **«ανεπανόρθωτη ηθική βλάβη»**. Άρα η «βλάβη» που έχει υποστεί δεν επανορθώνεται, όπως δηλώνει η ίδια η λέξη. Προς τι λοιπόν τα 15.044 ευρώ που αξιώνει από την εναγόμενη ως αποκατάσταση της «βλάβης» της; Τόσο κοστολογείται μια ηθική στην περίπτωση που αυτή η ηθική δεν επανορθώνεται αφού, όπως η ίδια δηλώνει, η δική της ηθική υπέστη το **«ανεπανόρθωτο»;**

Δεύτερον: Το ανωτέρω ποσό η κυρία Παναγιωταρέα λέει πως θα το διαθέσει στη βιβλιοθήκη του Τμήματος Δημοσιογραφίας του ΑΠΘ. **Γενναιόδωρο;** Μα αν η κυρία Παναγιωταρέα ζητάει χρήματα όχι για την αποκατάσταση, την επιδιόρθωση και την επανόρθωση της ηθικής της βλάβης (που δεν επανορθώνεται), αλλά ως ελάχιστο αντίδωρο για να βασκάνει στο μέτρο του δυνατού την πληγή της μέσα από την γενναιοδωρία, από πού προκύπτει ότι είναι γενναιοδωρία να κάνουμε δωρεές στο αγαπημένο της Πανεπιστήμιο με χρήματα από το οικονομικό ξεζούμισμα μιας δημοσίου υπαλλήλου;

Τρίτον: Η κ. Παναγιωταρέα αυτοπροσδιορίζεται στην αγωγή της ως έχουσα **«ηθική ακεραιότητα και ευσυνειδησία, προσηλωμένη στις αρχές και στις αξίες της κριτικής δημοσιογραφίας, με υψηλό αίσθημα ευθύνης και αυταπάρνησης».** Καμία αντίρρηση. Δυο επισημάνσεις:

α) Ο καθένας μπορεί να έχει για τον εαυτό του όποια άποψη θέλει. Αλλά αλίμονο, που θα έλεγε και ο Μαρξ, να έχουμε για τους άλλους την άποψη που έχουν οι ίδιοι για τον εαυτό

τους. Νομίζουμε ότι μια δημοκράτισσα, σαν την κυρία Παναγιωταρέα, αυτό το αντιλαμβάνεται.

β) Αναρωτιόμαστε, με βάση την περιγραφή που κάνει η κυρία Παναγιωταρέα για τον εαυτό της, ποια είναι η βαθύτερη ανάγκη που οδηγεί μια τόσο ακέραια προσωπικότητα να συνομιλεί με τους πολιτικούς ή ιδεολογικούς της αντιπάλους μέσω εξώδικων και αγωγών...

Τι πιο ακέραιο για μια ακέραιη προσωπικότητα από το να επιλέγει στον δημόσιο διάλογο, στην δημόσια αντιπαράθεση, ακόμα και στην δημόσια αντιδικία, οι αντίπαλοί της να είναι επίσης ακέραιοι, δηλαδή «αρτιμελείς». Και όχι να τελούν υπό την δαμόκλειο σπάθη του οικονομικού στραγγαλισμού.

Τέταρτον (εδώ τα πράγματα σοβαρεύουν): Στην αγωγή της η (και καθηγήτρια Πανεπιστήμιου και δημοσιογράφος) Άννα Παναγιωταρέα διατυπώνει ως γενική αρχή, ότι **«η ελευθερία του Τύπου δεν αποτελεί αυτοσκοπό»!** Αυτοσκοπός, αν καταλάβαμε καλά, σύμφωνα με την αγωγή της, είναι η νομιμότητα...

Τώρα, βέβαια, εμείς είμαστε πολύ λίγοι για να κάνουμε μάθημα σε μια καθηγήτρια Πανεπιστημίου περί ελευθερίας του Τύπου και νομιμότητας σε μία κοινωνία που έχει τάξεις. Που έχει εκμεταλλευτές και καταπιεσμένους. Που το πλαίσιο της νομιμότητας και της απόδοσης δικαιοσύνης σε αυτή την κοινωνία καθορίζεται υπό συνθήκες ανάπηρης δημοκρατίας και ελευθερίας, που θα έλεγε κι ο ποιητής. Ορίζεται από εκείνους που κατέχουν την πραγματική εξουσία και **προς όφελος δικό τους και των φίλων τους.**

Είναι σε αυτό το σύστημα, με αυτές του τις ιδιότητες, που η κυρία Παναγιωταρέα κάνει χρήση **τυποκτόνων διαδικασιών** καταθέτοντας εξώδικα και αγωγές και μάλιστα εκτοξεύοντας (με δημοσιογραφική αυταπάρνηση!) τις... ομορφιές ότι «η ελευθερία του Τύπου δεν αποτελεί αυτοσκοπό»!

Αν δεν είχαμε να κάνουμε με μια ακέραιη προσωπικότητα, με μια καθηγήτρια Πανεπιστημίου (που είναι και δημοσιογράφος) θα μπορούσαμε να λαθέψουμε. Και να καταλήξουμε σε σκέψεις ότι τέτοιες απόψεις, σαν της κυρίας Παναγιωταρέα, που διατυπώνονται για να στηρίξουν τέτοιες πρακτικές, είναι πολύ (μα πολύ) επικίνδυνες...

Τελευταίο, αλλά όχι έσχατον: Η ενάγουσα, προκειμένου να επικυρώσει τις δημοκρατικές της πεποιθήσεις και την ακεραιότητά της, επικαλείται στο κείμενο της αγωγής της τον... **Χαρίλαο Φλωράκη.** Η κυρία Παναγιωταρέα λέει πως όσα πιστεύει για τον εαυτό της

ισχύουν και η απόδειξη που προσκομίζει είναι ότι ο Χαρίλαος την εμπιστεύτηκε να γράψει για τη ζωή του. Κατόπιν τούτου επιτρέψτε μας τις εξής σκέψεις:

Κατ' αρχάς καλό είναι διάφοροι (ανάμεσά τους και η κυρία Παναγιωταρέα) να μην πιάνουν στο στόμα τους το όνομα του Χαρίλαου επί ματαίω. Ο Χαρίλαος δεν είναι το **«φάρμακο δια πάσαν νόσον και δια πάσαν μαλακίαν»** κανενός.

Επίσης (και ασχέτως εν προκειμένω της κυρίας Παναγιωταρέα) επειδή ο Χαρίλαος ήταν κανονικός άνθρωπος και κανονικός κομμουνιστής φανταζόμαστε θα είχε και ένα μέγα προτέρημα, όπως όλοι οι κομμουνιστές. **Το μέγα προτέρημα των κομμουνιστών είναι ότι καμιά φορά κάνουν κι αυτοί λάθη.**

Επιπλέον ο Χαρίλαος Φλωράκης έζησε και τελεύτησε τον μεγαλειώδη βίο του έχοντας πάντα στο προσκεφάλι του δυο σκέψεις. Ότι **«τα στερνά τιμούν τα πρώτα»** και ότι **«οι ζευγάδες φεύγουν, η σπορά μένει».**

Ε, λοιπόν, δεν είναι δα και κάποιο επτασφράγιστο μυστικό της… Αμφίπολης ότι τα «στερνά» της κ. Παναγιωταρέα να υπεραμύνεται του Αντώνη Σαμαρά, των Μνημονίων, του ΕΝΦΙΑ και όλων όσων εξαθλίωσαν ετούτο το λαό, μάλλον δεν θα άρεσαν καθόλου στον Χαρίλαο Φλωράκη.

Που πάει να πει ότι η καθηγήτρια και δημοσιογράφος δεν συγκαταλέγεται – όπως υποψιαζόμαστε – ούτε σε όσους ο Χαρίλαος θα επέτρεπε να τον επικαλούνται (και μάλιστα για να κάνουν αγωγές σε άλλους ανθρώπους), ούτε συγκαταλέγεται στη σπορά που εκείνος άφησε. Διότι στην αντίθετη περίπτωση, ήταν τέτοια η φλόγα του **καπετάνιου**, που κάτι μας λέει ότι ο ιστορικός ηγέτης του ΚΚΕ **θα είχε βάλει φωτιά σε όλο το χωράφι και θα το ξανάσπερνε… από την αρχή!**

imerodromos.gr